

Vanskeligheder og Bekostninger for vedkommende.

Jeg maa altsaa overfor det, der er sagt af Venstre, fastholde, at hele Rigsdagen har været bekendt med, at Ministeriet ved 3 betydningsfulde Løjligheder, navnlig den ene, administrativt har paa-budt Aflevering, og at Partiet Venstre gennem fremtrædende Repræsentanter selv har medvirket hertil, saaledes at hele Lovens Umvoldelse og Udvikling gør det ganske umuligt for Partiet nu pludselig at ville bestride Berettigelsen af en saadan Foranstaltning. Endelig maa jeg hævde, at der ikke findes noget som helst Holdpunkt for den Betragtning, at det ikke just skulde være Lovens Forudsætning, at en saadan Bemyndigelse fandtes i den. Naar Venstre derfor i Slutningen af sin Betænkning siger, at det maa anse det „for udelukket, at Ministeren i fremtidige lignende Tilfælde administrativt paabyder Producenter Afleveringspligt“, og naar den ærede Ordfører i noget afsvækket Form udtalte, at han vilde haabe, at Ministeren vilde gaa den Vej, han saa ofte var gaaet, nemlig at henvende sig til Lovgivningsmagten, maa jeg navnlig, fordi disse Ord i Betænkningen har faaet den nævnte Form, sige, at naar der ikke foreligger særlige Omstændigheder, derunder navnlig Sagens Betydning og Omfang, som gør det ønskeligt at gaa til en hastig Indskriden, naar en saadan ikke er en Samfundsnødvendighed, vil jeg selvfølgelig gaa den Vej, som jeg hidtil er gaaet, at forelægge et saadant Afleveringskrav for Rigsdagen. Men jeg kan under ingen Omstændigheder give Afkald for Samfundsmagten — hvad enten det nu er mig selv, som er dens Repræsentant, eller andre — paa under saadanne Forhold som f. Eks. i Foraaret 1917 at have det i sin Haand at kunne træffe paa den hurtigst mulige Maade de Foranstaltninger, som er nødvendige for at fri Samfundet for Fare, og ej heller kan jeg gaa ind paa, hvor der ikke foreligger nogen som helst Dissens eller noget som helst Ønske fra andre, saaledes som der forelaa ved Forhandlingen om Talg og Destruktionsfedt, at skulle være tyunget til at ulejlige Rigsdagen med saadanne Forhold, som har vist sig lige saa vel at kunne ordnes administrativt.

Jeg har ment det nødvendigt overfor den Form, Venstre har givet sin Betænkning, at fremsætte disse ret udførlige Betragtninger. Hvis den Form, Ordføreren gav sine Udtalelser, var blevet anvendt i Betænkningen, kunde jeg maaske have sparet nogle

af disse Bemærkninger; men det skrevne Ord bliver jo staaende, det skrevne Ord bliver vel ogsaa anvendt, og jeg har heroverfor dels villet fremholde de Kendsgerninger, som det har været nødvendigt at fremlægge, dels fremsætte de Betragtninger, hvorpaa jeg støtter min Opfattelse, at man fra alle Sider, ogsaa fra Venstres Side, har handlet rigtigt, da man ikke i Foraaret og Efteraaret 1917 bestred en utvivlsom Bemyndigelse, som man nu af en eller anden Grund finder det hensigtsmæssigt at bestride.

Jørgen Jensen: Maa jeg først i Anledning af de stillede Ændringsforslag sige, at vi anser ikke det første for en Forbedring i og for sig, idet det ikke fjerner Uligheden overfor store og smaa Familier. De andre derimod betegner nok en Klargørelse. Vi vil ikke stemme imod dem, men jeg anbefaler mine Partifæller at afholde sig fra at stemme over Ændringsforslagene. Med Hensyn til Lovforslaget erkender vi, at det er forbedret i Sammenligning med det, Ministeren fremsatte. Dels af den Grund, dels for at føre Forhandlingen videre anbefaler jeg mine Partifæller at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser. Ministeren vilde først betage Venstre Retten til at glæde sig over det, vi havde opnaaet. Netop fordi Venstre var tilfreds med det, der paa anden Vis var opnaaet, undlod det at stille Forslag om en højere Pris paa Ulden. Endvidere fremkom Ministeren i Anledning af, at Venstre i Betænkningen har brugt den Vending, at man gik ud fra, at der i al Almindelighed ikke forud i det aabne Marked var betalt højere Priser, med nogle Oplysninger om, at dette var sket i flere Tilfælde. Hvis dette er sket i Almindelighed — det var det, der var Grundlaget for Venstres Bemærkning — vil jeg mene, at den fastsatte Maksimalpris er for lav. Jeg vil imidlertid mene, at det kun er i faa Tilfælde, dette er sket, og saa vil jeg efter den Anledning, som Sagen giver, forvente, at det vil blive undersøgt, om det nu ikke i de faa Tilfælde, hvor det er sket, er sket paa en saadan Maade, at det er stridende mod Forordningen af 1. Februar 1917, enkelte Tilfælde kan efter mit Skøn ikke bevise, at Priserne er for lave. Men jeg har jo udtrykkelig brugt det Udtryk, at vi vil akkviescere ved disse Priser, ogsaa fordi